

Категорія справи № 808/454/18: **Адміністративні справи (до 01.01.2019); Справи зі спорів з приводу реалізації державної політики у сфері економіки, зокрема зі спорів щодо:; митної справи (крім охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності); зовнішньоекономічної діяльності; спеціальних заходів щодо демпінгового та іншого імпорту, у тому числі:; оскарження рішень, дій чи бездіяльності Державної митної служби та її органів щодо визначення митної вартості товару.**

Надіслано судом: **26.02.2019**. Зареєстровано: **28.02.2019**. Оприлюднено: **28.02.2019**.

Дата набрання законної сили: **26.02.2019**

Номер судового провадження: **не визначено**

Верховний
Суд

ПОСТАНОВА

Іменем України

26 лютого 2019 року

Київ

справа №808/454/18

адміністративне провадження №К/9901/59741/18

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду:

судді-доповідача - Гончарової І.А., суддів - Олендера І.Я., Ханової Р.Ф.,

розглянувши в попередньому судовому засіданні касаційну скаргу Одеської митниці ДФС

на рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 05.03.2018 (головуючий суддя - Гудименко Я.А.)

та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 19.07.2018 (головуючий суддя - Малиш Н.І., судді - Баранник Н.П., Щербак А.А.)

у справі 808/454/18

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім Арматура України»

до Одеської митниці ДФС

про скасування рішення і картки відмови,

В С Т А Н О В И В:

У лютому 2018 року Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім Арматура України» (далі - Товариство) звернулося до суду з адміністративним позовом до Одеської митниці ДФС (далі - Митниця), в якому просило скасувати рішення про коригування митної вартості товарів від 13.11.2017 №UA500030/2017/000041/2 та картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення від 13.11.2017 № UA500030/2017/00318.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що Товариство при здійсненні митного оформлення товару надало всі необхідні та достатні документи, передбачені частиною другою статті 53 Митного кодексу України (далі - МК України), які чітко ідентифікували товар та містили всі відомості, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів. Натомість Митниця в порушення норм МК України безпідставно прийняла оскаржувані рішення і картку відмови та неправомірно застосувала резервний метод визначення митної вартості товару, імпортованого позивачем.

Запорізький окружний адміністративний суд рішенням від 05.03.2018, залишеним без змін постановою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 19.07.2018, позов задовольнив.

Судові рішення мотивовані тим, що позивачем під час митного оформлення товару надано всі необхідні документи, які відповідали вимогам частини другої статті 53 МК України та чітко ідентифікували оцінюваний товар, не містили жодних розбіжностей щодо даних, які підлягають обчисленню при визначенні митної вартості, що свідчить про відсутність підстав для коригування митної вартості товару; натомість відповідачем не обґрунтовано, у чому полягали об'єктивні сумніви у заявленій декларантом митній вартості товару, та не доведено неможливості застосування Товариством методу визначення митної вартості за ціною договору.

Не погодившись із рішеннями судів попередніх інстанцій, Митниця звернулася до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду з касаційною скаргою, в якій, посилаючись на неправильне застосування судами норм матеріального та процесуального права, просила скасувати рішення судів першої та апеляційної інстанцій та ухвалити нове рішення, яким відмовити в задоволенні позову, з огляду на правомірність прийняття оскаржених рішень про коригування митної вартості товарів та картки відмови.

Позивач подав відзив на касаційну скаргу, в якому зазначив, що рішення судів попередніх інстанцій є законними та обґрунтованими, тому касаційну скаргу Митниці просив залишити без задоволення.

Касаційний розгляд справи проведено в попередньому судовому засіданні відповідно до статті 343 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України).

Суди першої та апеляційної інстанцій встановили, що 11.01.2017 між позивачем (покупець) та LETIMER MANAGEMENT LP (Edinburgh, Scotland) (продавець) укладено контракт № 008, відповідно до пункту 1.1 якого продавець зобов'язувався поставити в період дії контракту,

а покупець прийняти та оплатити засуви.

Згідно з умовами вказаного контракту: « 2.1. Ціна на Товар та кількість узгоджуються сторонами у Додатках на кожну партію товару, яка є невід'ємною частиною Контракту. ... 3.1.Поставка Товару здійснюється на умовах CIF порт «ОДЕСА». Вантажовідправником і Виробником за цим контрактом є фабрика «Baoding Pinyulu Petroleum&Oil Fittings Co.,Ltd», Китай ... 7.1.Продавець направляє Покупцю міжнародною поштовою службою TNT або DNL наступні документи: Оригінал Інвойсу - 5 примірників; Транспортна накладна/бортовий Коносамент 1 примірник (1 примірник: оригінал та два примірники - копії); Оригінал страхового полісу - 1 примірник ...".

З метою здійснення митного оформлення зазначеного товару (затвори та засувки з чавуна, імпортовані з Китаю) декларантом позивача 09.11.2017 подано до Митниці митну декларацію № UA500030/2017/017382, в якій митна вартість товару визначена за ціною договору.

На підтвердження заявленої митної вартості товару та обраного методу її визначення декларант подав до Митниці разом із митною декларацією наступні документи: зовнішньоекономічний контракт № 008 від 11.01.2017; прайс-листи та каталог виробника товару та постачальника від 01.04.2017; технічні описи товарів; комерційну пропозицію постачальника №LM-4 від 19.07.2017; проформу-інвойс № PYLANDTDAU2507 від 25.07.2017; комерційний інвойс № PYLANDTDAU2507 від 25.07.2017; калькуляцію від 25.07.2017; специфікацію № 3 від 25.07.2017; лист LM від 25.07.2017; заяву на купівлю іноземної валюти № 6 від 28.07.2017; платіжне доручення в іноземній валюті від 01.08.2017; заяву на купівлю іноземної валюти № 7 від 30.08.2017; платіжне доручення в іноземній валюті від 05.09.2017; сертифікат про походження товару від 28.09.2017; копію митної декларації країни відправлення №020220170000753763 від 30.09.2017 з перекладом; пакувальний лист від 02.10.2017; коносамент COSU6128682450 від 02.10.2017.

Під час контролю за правильністю визначення декларантом митної вартості товару на підставі поданої митної декларації у Митниці виник сумнів стосовно достовірності наданих позивачем до митного оформлення відомостей, необхідних для підтвердження заявленої митної вартості товару, тому, згідно з вимогами статті 53 МК України, відповідач зобов'язав декларанта надати додаткові документи.

У відповідь на повідомлення митного органу щодо надання додаткових документів, Товариство надало зовнішньоекономічний договір між нерезидентами № 007 від 10.01.2017; страховий поліс № ASHJVF524217Q000100D від 01.10.2017; комерційний інвойс між нерезидентами № PYLANDLML170725 від 25.07.2017.

Розглянувши подані документи, 13.11.2017 Митниця прийняла рішення про коригування митної вартості товарів № UA500030/2017/000041/2 та картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення № UA500030/2017/00318.

Згідно з частиною першою статті 341 КАС України суд касаційної інстанції переглядає судові рішення в межах доводів та вимог касаційної скарги та на підставі встановлених фактичних обставин справи перевіряє правильність застосування судом першої чи апеляційної інстанції норм матеріального і процесуального права.

Переглянувши судові рішення в межах касаційної скарги, перевіривши повноту встановлення судами фактичних обставин справи та правильність застосування ними норм матеріального та процесуального права, Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду дійшов висновку, що зазначена касаційна скарга не підлягає задоволенню, виходячи з наступних мотивів.

Митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, відповідно до статті 49 МК України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

Декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані, зокрема, подавати митному органу достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню (частина друга статті 52 МК України).

Статтями 49, 51, 52, 53, 57, 58 МК України визначено, що митна вартість товарів, які ввозяться на митну територію України, відповідно до митного режиму імпорту, за загальним правилом обчислюється за першим методом визначення митної вартості товарів, тобто за ціною договору.

Якщо митна вартість не може бути визначена за першим методом, проводиться процедура консультацій між митним органом та декларантом з метою обґрунтованого вибору підстав для визначення митної вартості. У ході таких консультацій митний орган та декларант можуть здійснити обмін наявною у кожного з них інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності.

У разі неможливості визначення митної вартості товарів, які імпортуються в Україну, за основу може братися ціна, за якою оцінювані ідентичні або подібні (аналогічні) товари були продані в Україні не пов'язаному з продавцем покупцю.

При цьому кожний наступний метод застосовується, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу.

За результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 МК України (частина третя статті 54 МК України).

Митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю виключно за наявності обґрунтованих підстав вважати, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, у разі: 1) невірно проведеного декларантом або уповноваженою ним особою розрахунку митної вартості; 2) неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій - четвертій статті 53 цього Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари; 3) невідповідності обраного декларантом або уповноваженою ним особою методу визначення митної вартості товару умовам, наведеним у главі 9 цього Кодексу; 4) надходження до митного органу документально підтвердженої офіційної інформації митних органів інших країн щодо недостовірності заявленої митної вартості (частина шоста статті 54 МК України).

В обґрунтування правомірності прийняття оскаржуваного рішення про коригування митної вартості товарів Митниця зазначила, що подані Товариством документи містять розбіжності, а також не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів та всіх відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, а саме:

- наданий до митного оформлення страховий поліс від 01.10.2017 № ASHJVF524217Q000100D не стосується зовнішньоекономічної операції за контрактом від 11.01.2017 № 008;

- у наданій до митного оформлення копії митної декларації країни відправлення від 30.09.2017 № 020220170000735763 зазначено реквізити зовнішньоекономічного договору (контракту) 007, які не відповідають наданому до митного оформлення зовнішньоекономічного договору від 11.01.2017 № 008, що унеможливило ідентифікацію даного документу з партією товарів, що оцінюється;

- в копії митної декларації країни відправлення від 30.09.2017 № 020220170000735763 зазначено реквізити коносаменту, який був виданий 02.10.2017, тобто на момент оформлення митної декларації країни відправлення коносаменту ще не існувало;

- сума зазначена в наданій до митного оформлення копії митної декларації країни відправлення від 30.09.2017 № 020220170000735763 не відповідає товаросупровідним документам та даним, вказаним у поданій до митного оформлення митній декларації.

Надаючи оцінку вказаним обставинам, суди попередніх інстанцій встановили, що вартість транспортування та страхування вантажу підтверджена виробником - вантажовідправником «Baoding Pingyilu Petroleum&Oil Fittings Co.,Ltd» листом від 02.10.2017 на умовах поставки CIF порт «Одеса» - 1237,55 доларів США.

З приводу розбіжностей у реквізитах контрактів, то суди встановили, що контракт № 007 від 10.01.2017 укладений між LETIMER MANAGEMENT LP (Edinburgh, Scotland) як покупцем та «Baoding Pingyilu Petroleum&Oil Fittings Co., Ltd» як продавцем. Тобто LETIMER MANAGEMENT LP (Edinburgh, Scotland) не є виробником імпортованого товару, а фактичним виробником товару та вантажовідправником є «Baoding Pingyilu Petroleum&Oil Fittings Co.,Ltd», в той час як LETIMER MANAGEMENT LP здійснює функції комерційного посередництва, представництва виробника на території України на підставі контракту № 007 від 10.01.2017.

Суди дослідили наявні в матеріалах справи платіжні доручення про оплату вартості імпортованого позивачем товару, а саме № 7 від 01.08.2017 на суму 12 480,22 доларів США та № 8 від 05.09.2017 на суму 29 120,50 доларів США, та дійшли висновку, що в поданих до митного оформлення документах відсутні розбіжності щодо вартості товару, оскільки оплата здійснювалася частинами згідно з умовами контракту.

Посилання відповідача на інші розбіжності в документах, поданих до митного оформлення, колегія суддів не бере до уваги, оскільки суди попередніх інстанцій обгрунтовано дійшли висновку, що оцінюваний товар можливо ідентифікувати, а підстави для сумніву у достовірності числових значень складових митної вартості товару у даному випадку відсутні.

Відповідно до пунктів 2, 4 частини другої статті 55 МК України, прийняте митним органом письмове рішення про коригування заявленої митної вартості товарів має містити: наявну в митному органі інформацію (у тому числі щодо числових значень складових митної вартості, митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, інших умов, що могли вплинути на ціну товарів), яка призвела до виникнення сумнівів у правильності визначення митної вартості та до прийняття рішення про коригування митної вартості, заявленої декларантом; обгрунтування числового значення митної вартості товарів, скоригованої митним органом, та фактів, які вплинули на таке коригування.

Між тим, як вбачається з оскарженого рішення про коригування митної вартості товарів від 13.11.2017 № UA500030/2017/000041/2, у ньому зазначено лише дату та номери митних декларацій, на підставі яких здійснено коригування митної вартості імпортованих товарів, що не дає підстав вважати таке рішення обгрунтованим та мотивованим у контексті норм пунктів 2, 4 частини другої статті 55 МК України.

Так, у рішенні про коригування заявленої митної вартості, крім номера та дати митних декларацій, які були взяті за основу для визначення митної вартості оцінюваних товарів, митний орган повинен також навести пояснення щодо зроблених коригувань на обсяги партії ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, умов поставки, комерційних умов тощо та зазначити докладну інформацію і джерела, які використовувалися митним органом при визначенні митної вартості оцінюваних товарів із застосуванням другорядних методів.

Зважаючи на викладене, суди попередніх інстанцій обгрунтовано зауважили, що використана відповідачем інформація по ввезенні на митну територію України товарам, оформлених за митними деклараціями № UA100120/2017/169475 від 07.11.2017 та № UA112080/2017/008356 від 25.04.2017, не може вважатись спорідненою та найбільш еквівалентною за своєю митною вартістю ціні імпортованого Товариством товару. Оскільки імпортовані позивачем товари та товари, оформлені за вказаними митними деклараціями, не співпадають за номенклатурою, технічними властивостями товару та умовами поставки, тому не є подібними (аналогічними) товарами.

З огляду на вищезазначене, суди першої та апеляційної інстанцій дійшли правильного висновку, що позивач під час митного оформлення надав усі необхідні документи, з яких можливо було ідентифікувати оцінюваний товар та які містили об'єктивні і достовірні дані, що підтверджували заявлену декларантом митну вартість товарів за ціною договору, водночас відповідач не довів наявність у Митниці обгрунтованого сумніву у правильності визначення позивачем митної вартості товарів за основним методом, що свідчить про відсутність підстав для коригування митної вартості імпортованого Товариством товару та протиправність оскарженого рішення та картки відмови.

Відповідно до частини третьою статті 343 КАС України суд касаційної інстанції, здійснивши попередній розгляд справи, залишає касаційну скаргу без задоволення, а рішення без змін, якщо відсутні підстави для скасування судового рішення.

Згідно з частиною першою статті 350 КАС України суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а судові рішення - без змін, якщо визнає, що суди першої та апеляційної інстанцій не допустили неправильного застосування норм матеріального права або порушень норм процесуального права при ухваленні судових рішень чи вчиненні процесуальних дій.

Керуючись статтями 343, 350, 356 Кодексу адміністративного судочинства України, Суд

ПОСТАНОВИВ:

Касаційну скаргу Одеської митниці ДФС залишити без задоволення, рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 05.03.2018 та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 19.07.2018 - без змін.

Постанова набирає законної сили з дати її прийняття та оскарженню не підлягає.

Суддя-доповідач І.А. Гончарова

10.11.2020

Судді

Єдиний державний реєстр судових рішень

І.Я. Олендер

Р.Ф. Ханова